

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/110/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010134
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3617010134.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému W. R. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné prejednal na verejnom zasadnutí dňa 22. novembra 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 8. septembra 2017, sp. zn. 1T/54/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 8. septembra 2017, sp. zn. 1T/54/2017, bol obžalovaný W. R. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. u skutkov pod bodmi 1 až 3 a z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. u skutkov pod bodmi 4 až 7 na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 22.12.2016 v presne nezistenom čase v dopoludňajších hodinách v D., časť H. R. na ul. R. č. XXX v predajni V. C. odcudzil 3 balenia kávy JACOBS KRONUNG 250g takým spôsobom, že ich v priestore predajne zobral z regálu, vložil si ich pod bundu, ktorú mal oblečenú a prešiel za pokladničnú zónu bez zaplatenia odcudzeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti COOP Jednota, spotrebné družstvo, so sídlom F. škodu vo výške 12,30 €, a skutok spáchal hoci bol dňa 19.10.2016 postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

2/ dňa 30.12.2016 v čase o 16:25 hod. v U. na ul. R. v T. F. v oddelení s elektronikou zobral z regálu 1 ks mobilný telefón zn. I LIKE X5, ktorý si vložil do tašky, ktorú mal v tom čase so sebou a takto prešiel pokladničnou zónou bez zaplatenia uvedeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti F. E. SR a.s., so sídlom R. škodu vo výške 96,99 € a skutok spáchal hoci bol dňa 19.10.2016 postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

3/ v dobe od 22.35 hod. dňa 22.01.2017 do 17.35 hod. dňa 24.01.2017 v D. na ul. G. O., v bytovom dome č. XXX/XX postupne odcudzil 3 ks bezpečnostných kamier VKD-ME 160 2Mpix kamera takým spôsobom, že v uvedenej dobe chodil do predmetného bytového domu, kde postupne rukou vytrhol všetky tri kamery z ich uchytenia na stene a následne s nimi z bytového domu odišiel, čím svojim konaním spôsobil vlastníkom bytov v bytovom dome v D. na ul. G. O. č. XXX/XX v zastúpení Správy majetku mesta, n.o., D. škodu vo výške 891 €, a skutok spáchal hoci bol dňa 19.10.2016

postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom bol dňa 19.12.2016 trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT/40/2016, právoplatným dňa 30.12.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona,

4/ dňa 20.02.2017 v presne nezistenom čase v dopoludňajších hodinách v D. na ul. U. č. XXXX/XXX, v obchodnom dome F. odcudzil 1 balenie 35 dielnej sady vrtákov zn. BLACK & DECKER v hodnote 17,99 €, a to takým spôsobom, že ich v priestore predajne zobral z regálu, vložil ich do batohu a prešiel za pokladničnú zónu bez zaplattenia odcudzeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti F. E. SR a.s., so sídlom R. škodu vo výške 17,99 €, a skutok spáchal hoci bol dňa 19.10.2016 postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom bol dňa 19.12.2016 trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT/40/2016, právoplatným dňa 30.12.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona,

5/ dňa 02.03.2017 v čase o 17:00 hod. v D. na ul. I.. E. XXXX/XX odcudzil z administratívnej budovy DUKAS, s.r.o. obraz o rozmere 70 x 120 cm v hodnote 7 € takým spôsobom, že ho zvesil zo steny na chodbe na treťom poschodí uvedenej budovy s úmyslom speňažiť ho v záložni, ktorý si vložil do modrého igelitového vreca na odpadky a zišiel s ním na recepciu, kde bol zastavený recepčnou a následne bol obraz vrátený na pôvodné miesto a skutok spáchal hoci bol dňa 19.10.2016 postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom bol dňa 19.12.2016 trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT/40/2016, právoplatným dňa 30.12.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona,

6/ dňa 05.03.2017 v čase asi o 09:30 hod. v D. na ul. U. č. XXXX/XXX v T. F. odcudzil 1 ks fľašu s alkoholom zn. MEAUKOW 0,7L v hodnote 42,99 € takým spôsobom, že v priestore predajne zobral uvedený tovar z regálu, následne vybral fľašu z obalu, odtrhol z nej snímač signalizačného zariadenia, fľašu alkoholu si uschoval pod oblečenie, obal vrátil späť a prešiel za pokladničnú zónu bez zaplattenia odcudzeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti F. E. SR a.s., so sídlom R. škodu vo výške 42,99 €, a skutok spáchal, hoci bol dňa 19.10.2016 postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom bol dňa 19.12.2016 trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT/40/2016, právoplatným dňa 30.12.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona,

7/ dňa 06.03.2017 v čase asi o 10:07 hod. v D. na ul. U. č. XXXX/XXX, v T. F. odcudzil 2 ks sprej SCHOOL DEO 150 ml a 2 ks sprej SCHOOL BOTY 150 ml spolu v hodnote 25,96 € takým spôsobom, že v priestore predajne zobral uvedený tovar z regálu, uschoval si ho pod oblečenie a prešiel za pokladničnú zónu bez zaplattenia odcudzeného tovaru, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti F. E. SR a.s., so sídlom R., škodu vo výške 25,96 €, a skutok spáchal hoci bol dňa 19.10.2016 postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, č. k. OU-PD-OVVS-2016/022462, právoplatným dňa 14.11.2016 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom bol dňa 19.12.2016 trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. OT/40/2016, právoplatným dňa 30.12.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona,

Za tieto trestné činy bol obžalovaný W. R. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. zák. bola poškodená organizácia Správa majetku mesta, n. o. Partizánske, IČO: XXXXXXXX so sídlom ul. 29 augusta XXXX/XX, 958 01 D. odkázaná so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na civilné sporové konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť tohto výroku.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 18.9.2017 podanom v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu z dôvodu, že podľa jeho názoru okresný súd pri ukladaní trestu nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a neodôvodnene uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Poukázal na to, že okresný súd pri ukladaní trestu správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/ a n/ Tr. zák., teda, že obžalovaný sa priznal a svoje konanie úprimne oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, ako aj dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Avšak podľa názoru prokurátora nesprávne aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa opakovane dopúšťal páchania trestných činov, za ktoré bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, doteraz bol už osemkrát súdne trestaný, pritom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 19.12.2016, sp. zn. OT/40/2016, právoplatným dňa 30.10.2016, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a teraz stíhané trestné činy teda spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Prvého čiastkového útoku pokračovacieho zločinu krádeže sa obžalovaný dopustil už dňa 22.12.2016, teda iba tri dni po vyhlásení citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 19.12.2016. Z hľadiska použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sa podľa prokurátora nie je možné odvolávať na toto odsudzujúce rozhodnutie v tom smere, že bude tento trest premenený na nepodmienený a teda, že uloženie tak nízkeho trestu za zločin je postačujúce, nakoľko týmto súd prejedikuje rozhodnutie iného súdu o treste pre obžalovaného, čo je neprípustné. Podľa názoru prokurátora nemožno súhlasiť ani s argumentáciou okresného súdu, že vzhľadom na pomery obžalovaného, spôsobom a závažnosťou spáchaného trestného činu i postojom obžalovaného k trestnej činnosti je uloženie trestu pod dolnú hranicu základnej trestnej sadzby úhrnného trestu vo výmere 3 roky je pre obžalovaného neprimerane prísne, nakoľko podľa prokurátora je evidentné, že obžalovaný je notorický recidivista a v jeho prípade nemožno uvažovať o výchovnom pôsobení trestu v smere individuálnej prevencie, ale je potrebné vziať zreteľ dominantne na izolovanie páchatel'a od spoločnosti a tým vytvorenia prekážky jeho ďalšej trestnej činnosti a tiež na generálnu prevenciu, ktorú okresný súd uložením tak nízkeho trestu absolútne potlačil.

Na základe uvedených dôvodov prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania a nadriadený prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli, aby odvolací krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bez zmeny výrokov o ochrannom liečení a náhrade škody.

Obžalovaný W. R. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sám i prostredníctvom obhajcu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výrokoch o treste považoval za vecne správny a zákonný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 4. októbra 2017, vykonal dňa 22. novembra 2017 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom

zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. u skutkov pod bodmi 1 až 3 a ako pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. u skutkov pod bodmi 4 až 7, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému W. R., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. V posudzovanom prípade boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest uložený obžalovanému W. R. je primeraný.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sa nemôže odôvodniť len ktorýmikoľvek bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u týchto trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

V záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať podmienku primeranosti, pričom v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch a individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu preto musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu, pričom v rámci sudcovskej individualizácie trestu môže nepochybne dôjsť aj k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. dovoľujúceho mimoriadne zníženie trestu. Takéto zníženie pritom nie je bežné, ale je možné len v individuálnom prípade existencie okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu.

V posudzovanej veci sa súd prvého stupňa dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, ktoré majú vplyv na potrestanie obžalovaného W. R., týkajú sa tak okolností spáchaných skutkov, ako aj osoby obžalovaného a odôvodňujú postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.. Správne zistil a vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznával ku spáchaniu všetkých stíhaných skutkov tak v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, svoje konanie úprimne a opakovane oľutoval, čím výrazne a podstatným spôsobom napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, pričom svoje priznanie a oľutovanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa.

U obžalovaného boli teda zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. spočívajúce v tom, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa. V tejto súvislosti pritom správne zvýraznil okolnosť, že bez priznania sa obžalovaného už v prípravnom konaní by bolo nielen pre orgány prípravného konania výrazne sťažené objasnenie všetkých obžalovaným spáchaných skutkov, predovšetkým skutku spáchaného od 22.01.2017 do 24.01.2017 a uvedeného pod bodom 3 napadnutého rozsudku, ale aj pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena v konaní pred súdom preukázať vinu obžalovaného predovšetkým vo vzťahu k tomuto čiastkovému skutku a z toho vyplývajúcu dôvodnosť právneho posúdenia skutkov pod bodmi

1 až 3 ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a dôvodnosť aplikácie asperačnej zásady postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že priznanie a úprimné oľutovanie trestného činu, ako aj napomáhanie orgánom prípravného konania pri objasňovaní trestnej činnosti bolo v posudzovanej veci sice podkladom pre konanie o dohode o vine a treste, ktoré však, vzhľadom na prokurátorom navrhovaný trest vo výmere troch rokov v rámci zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 212 ods. 4 Tr. zák. bez zohľadnenia všetkých poľahčujúcich okolností i konkrétnych okolností prípadu, vrátane uvedeného výrazného postoja obžalovaného, a bez akéhokoľvek benefitu pre obžalovaného v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., bolo logicky neúspešné.

Z hľadiska konkrétnych okolností prípadu sa tento výrazný postoj obžalovaného spojený s priznaním sa k spáchaniu trestnej činnosti, s jej úprimným oľutovaním a s napomáhaním pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom napriek tomu, že v konečnom dôsledku viedol k zhoršeniu jeho postavenia vo vzťahu k prísnejšej kvalifikácii jeho konania a k prísnejším podmienkam pri ukladaní trestu, vymyká iným bežne sa vyskytujúcim prípadom u páchatelov tohto trestného činu. Obžalovaný pritom uvedený postoj potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa, čím neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom na uvedené okolnosti boli preto splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu.

Vzhľadom na súdom prvého stupňa uvedené konkrétne okolnosti prípadu, spôsob konania obžalovaného a predovšetkým už uvedený postoj obžalovaného, ktorý sa vymyká iným bežne sa vyskytujúcim prípadom u páchatelov tohto trestného činu, bol dostatočne odôvodnený aj záver, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom za najprísnejšie trestný zločin krádeže podľa § 212 ods. Tr. zák. (3 až 10 rokov) a po zvýšení jej hornej hranice o jednu tretinu postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. (3 roky až 13 rokov a 4 mesiace), bolo pre obžalovaného W. R. neprimerane prísne, že trest odňatia slobody uložený v rámci uvedenej trestnej sadzby by pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia a súčasne, že na obžalovaného W. R. ako páchatela nie je nevyhnutne potrebné pôsobiť trestom dlhšieho trvania a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Teda aj nepodmienečný trest odňatia slobody uložený pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom a pri dodržaní podmienok ustanovených v § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov a so súčasne uloženým ochranným protitoxikomanickým a protialkoholickým liečením v ambulantnej forme.

Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska okolností prípadu a pomerov páchatela prichádzala preto do úvahy a bola súdom prvého stupňa správne použitá. V uvedenom smere sa preto odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so zisteniami a závermi súdu prvého stupňa, preto argumenty prokurátora uvedené v jeho písomnom odvolaní nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému W. R. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov so súčasne uloženým ochranným protitoxikomanickým a protialkoholickým liečením v ambulantnej forme, je preto trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému W. R. súdom prvého stupňa zodpovedá podľa zistenia odvolacieho súdu zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného W. R. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolačí súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného W. R. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v jeho neprospech ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.